

bart, det er nødvendigt at sige: Landbruget kontra Industrien eller Industrien kontra Landbruget. Det er en ganske forkert Opfattelse. Med den Arbejdsdeling, vi har nu i vort Folk, da Bonden ikke længere laver sine Redskaber som i gamle Dage, ser Landbruget netop i Industrien den gode Hjælper for sit Erhverv, og anderledes vilde man heller ikke komme til at se paa det, hvis Industrien erhvervsmæssigt tog en tilsvarende Stilling som Landbruget. En saadan Stilling er klar og lige til, og den er udtrykt i den Resolution, der nylig er omdelt paa de Herrers Pladser, saaledes som den blev vedtaget paa de forskellige Landboforeningers Delegeretmøde i afvigte Efteraar. Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg anføre et Par af disse Punkter, der er korte og knappe. For det første hedder det: „Ingen Toldbeskyttelse eller Eksportpræmie paa Landbrugsprodukter“. Det er kort og klart og let fatteligt. Dernæst maa man kræve „fri Adgang til Verdensmarkedet og intet Indgrib i Handel og Omsætning gennem Importregulering eller andre Foranstaltninger“. Det er bare Frihed, man kræver, Frihed til at arbejde og virke, ikke andet. Længere nede i Resolutionen fremhæver man, at „Hovedmarkederne for vor Afsætning tillader toldfri Indførsel af vore Landbrugsprodukter“ — her er der tænkt paa vort store Hovedmarked, England — og derfor, siger man, „maa den kommende Toldlovsrevision 1) skaffe Landbruget Toldfriheden paa dets Produktionsmidler og 2) ikke indeholde Toldsatser overfor andre Lande, der skader Afsætningen af vore Landbrugsprodukter“.

Det er en ren Frihandelsudtalelse, og mødte Industrien os paa den samme Linie, vilde der naturnødvendigt være det allerbedste Samarbejde mellem Landbruget og den Industri, der kan være og er overordentlig nyttig for det danske Landbrugserhverv. Og vi har jo mange Industrier, der netop staar paa det samme Standpunkt, og vi ønsker kun, at det gode Eksempel, som disse Industrier viser, skal følges af hele den danske Industri. Jeg tror, at først da faar den danske Industri nogen virkelig samfundsmæssig Betydning, naar den er i Stand til at tage Konkurrencen op paa Verdensmarkedet og bestræber sig alvorligt for at kunne det. Jeg tror, den kunde det, hvis den for Alvor satte noget ind paa det.

Den Opfattelse, som jeg her har nævnt

som Landbrugets Opfattelse, har saa at sige enstemmig Tilslutning indenfor hele Landbruget. Husmandsforeningerne har givet Udtryk for ganske det samme som Landboforeningerne, vel endda i noget forstærket Grad. Saa vidt jeg husker, gik deres Udtalelse ud paa, at om 5 Aar skulde enhver Toldbeskyttelse være strøget. Vi har i Landboforeningernes Resolution med Villie holdt os alene til de Forhold, der i strengeste Forstand vedrørte Landbruget som Erhverv, og ikke indladt os paa almindelige Betragtninger over, hvordan Samfundsborgerne i Almindelighed maa se paa Toldspørgsmaalet, og det mener jeg er et baade rigtigt og stærkt Standpunkt.

Det vilde, tror jeg, være til Samfundets Lykke og Fremgang, om man indenfor Industrien ganske anderledes fæstede sin Opmærksomhed paa dette at blive konkurrencedygtig paa Verdensmarkedet, ligesom Landbruget er vokset op til at være det. Det ærede Medlem Hr. Drachmann mindede om, at jeg forleden Dag havde sagt, at Landene ude omkring os siger: Lige for lige. Det siger navnlig, kan jeg sige, de Lande, der er selvhjulpne, mere selvhjulpne end f. Eks. vi er det. De trænger mindre til at købe af os, end vi trænger til at sælge til dem. Der blev nævnt Czekoslovakiet. Czekoslovakiet har jo en flersidig Produktion. Det har en ret betydelig Industri, men da det ogsaa har et ikke ringe Landbrug, trænger det i Virkeligheden mindre til vore Produkter. Og navnlig er det i Stand til at købe de Produkter, som vi har at sælge, andre Steder end hos os. Jeg mener, at man maa se saadan paa det, at vi er interesseret i at købe billigt muligt, hvor vi kan købe, ogsaa fra de Lande, som vi har talt om.

Vi ser saadan paa det i Landbruget, at der kun er den ene Udenrigs- og Handelspolitik, der duer, den, som er blevet kaldt den aabne Dørs Politik. Det ærede Medlem spurgte, om vi havde Garantier for Fremtiden, Garanti for, at vi i al Fremtid kunde blive ved at sælge til et Land, hvor vi har erobret et Marked eller er kommet ind paa et nyt Marked. Selvfølgelig har vi ikke en saadan Garanti, og det ærede Medlem ved godt, at en saadan Garanti ikke kan skaffes. Nej, Landbruget faar saamænd aldrig nogen Garanti hverken ude eller inde. Vi staar i den Stilling, at vi har at konkurrere paa det aabne Verdensmarked og tage Verdensmarkedets Pris, hvad enten den er høj eller lav. Det ærede Medlem sagde: Hvis